

תפילת

חצות

להרש"ש

הארות והערות לטלפון 052-8630212

תפילת הרש"ש לאומרה בחצות לילה

הנה הרש"ש זיע"א כתב כמה תפילות לאומרם בחצות לילה, הם הודפסו בספר **אמת ליעקב דף קכ"ב ע"א**. אך כשהעתיקו אותם בסידורים מסוימים, ואף בסידורי כוונות למינייהם, דלגו על חלק חשוב ועיקרי של התפילה. הנה נביא כאן מה שחסר בסידורים, וננסה לפרש מה שנלע"ד אם אפשר ובעיני ה' יכשר, בהבנת התפילה הזו. ממה שחנני ה' יתברך בחסדו עלי. וזה החלי ביום הילולא של הצדיק **י' בשבט תשס"ח**, זכותו תעמוד לנו ולכלל ישראל, לגאולה שלימה ולהקים שכנתא מעפרא, שיתגלה אורו של משיח במהרה בימינו, אמן.

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, שימשך מן הא"ס ב"ה^א אור גדול ושפע גדול לשורש יחידה^ב העליונה המלוּבש בעתיק וא"א דא"ק^ג, ומשם ימשך השפע ההוא לפרצוף

^א כאן צריך להבין שהמשכה מן הא"ס היא, מהא"ס שבתוך הקו הנכנס לתוך החלל, שכן אין שום המשכה מלמעלה מזה. ולהבין זה צריך להאריך הרבה מאוד, ואם תרצה להבין קצת, עיין היטב ב**לשם שבו ואחלמה חלק הקדו"ש שער א' ב' ג' ז'**. ותבין קצת השתלשלות השפע דרך המדרגות וגילוי יתבי מאמיתתו הנעלמה... ע"ש. ודי בזה. **אוצרות חיים דף א' ע"א**... ודרך הקו הזה נמשך ויורד אור הא"ס המאציל, אל תוך החלל העגול הזה שהוא הנאצל, ועל ידי כן מתדבקים המאציל בנאצל יחד ולא עוד... ע"כ. ע"ש. **שער ההקדמות דף ז' ע"א**... ודרך הקו הזה נמשך השפע והאור הצריך לכל עיגול ועיגול... ע"כ. ע"ש.

^ב להבין עניין זה שורש היחידה המלוּבש בעתיק ואריך דא"ק: הרש"ש **נה"ש דף י"א ע"א למטה**: כתב כי מן האין סוף נמשך ונתפשט **ניצוץ א'** שהוא בחינת אלהות, וזה הניצוץ נתלבש בכוח ניצוץ אחד נברא מכח עוצם הארתו והוא נשמה דקה **מאד מאד** והיא **נקרא יחידה**, וזו יחידה יש בה שורשי כל הי"ס בהעלם ודקות גדול שאי אפשר להיות לנאצלים יותר דקות ממנו, ועל הניצוץ הנוכר נאמר בנים אתם לה' אלוהיכם, ואני אמרתי אלהים אתם... ע"כ. ע"ש.

ועוד **בשומר אמונים הקדמון דף ל"ט ע"ב ויכוח א' אות ס"ז**... והנה דע כי האין סוף ממציא הכל מהאפס המוחלט, ומוציא הנמצאות מהאין, אבל ממנו ולמטה אין כח בהויות להוציא יש מאין, אלא יתמצאו יש מיש, ועיין בפירוש **ספר היצירה להראב"ד ז"ל דף מ"ג**. ותחילת הכל האציל האין סוף ממנו עלול אחד, הוא **כתר עליון**, וכמו שכתב הראב"ד בתחילת הקדמתו לפירוש ספר היצירה " כי עלת העילות יתחייב ממנו כתר עליון, שכל פשוט בתכלית הפשיטות, עד שאין בינו ובין עלתו דבר, **אלא שזה עלה, וזה עלול** " ע"כ. וזה הכתר עליון הוא **כתר אדם קדמון** אשר האין סוף מתלבש בו מבלי אמצעי, **בסוד חוט האין סוף**, כמפורש בכתבי האר"י זלה"ה. ואין הבדל בין זה הכתר למאצילו, אלא ההבדל שבין עלה לעלול, דהיינו כי כשם שהעלול מציאותו וקיומו תלוי בעלתו, כך זה הכתר עליון תלוי בעלתו שהוא האין סוף, מה שאין כן האין סוף שהוא אינו תלוי בזולתו כלל, כי הוא מחוייב המציאות עומד בעצמו. וזה הכתר של אדם קדמון כולל כל הנמצאים בעצמו באחדות גמור... כי הוא פשוט בתכלית

חכמה דא"ק¹, ושיתפשט פרצוף החכמה דא"ק עם אור הא"ס מלובש בו², להתלבש בפרצוף מלכות דמ"ה ובי"ן דא"ק, ושיתגלה אור הא"ס ואור החכמה במלכות דמ"ה ובי"ן דא"ק, להאיר ולהשפיע בה שפע גדול.

ושיתפשט פרצוף המלכות דמ"ה ובי"ן דא"ק, עם פרצוף החכמה דא"ק, ואור הא"ס המלובש בה, להתלבש בפרצוף מ"ה ובי"ן דעתיק יומין דאצילות, ושיתגלה אור הא"ס להאיר ולהשפיע

הפשיטות כנזכר, ולפיכך כתב האר"י זלה"ה שאין אנו יכולים לדבר כלל מזה הכתר של אדם קדמון. ע"כ. ע"ש באורך.

² כאן הלבשת פנימיות הכתר עליון הנ"ל בעתיק וא"א, כתר דא"ק.

¹ **שומר אמונים הקדמון ויכוח א' אות ס"ז**: ...הרי אתה הראת לדעת כי האין סוף העליון הוא פשוט בתכלית הפשיטות, וכולל כל הנמצאים בידיעתו הפשוטה, והאציל ממנו את כתר אדם קדמון הכולל בו כל הנמצאים בכח ובאחדות בלי הסתעפות כלל, **כי כמו שהאין סוף הוא פשוט, כך פעולתו היא פשוטה**, וכל הנמצאים הם שם בכתר אדם קדמון אין, ומאין יתפשט ליש, שהוא חכמה שלו. ושם התחיל השרשת הנמצאות בקצת הסתעפות, ובבינה שלו נתגלו יותר הנמצאות, בסוד כולם בחכמה עשית, בבינה, כנזכר בזוהר. (ראה בסידור הכוונות בכוונת **ברכת יוצר** כולם בחכמה עשית... כל העולמות נמשכות מאבא שבו מלובש אור הא"ס, ונעשים על ידי אימא המלביש לאבא, אבא אומר ואימא עושה, **ראה זוהר בראשית דף כ"ב ע"א**) כי החכמה **אב** לנמצאות, ובינה **אס**... שהרי שם **ע"ב** הוא חכמת אדם קדמון, נזווג עם טעמים **דס"ג** שהוא בינת אדם קדמון, להוליד שם **מ"ה החדש** כידוע... ע"ש באורך ובעיון.

² **ע"ח ב' דף ק"ה ע"ב**: ... גם דע כי הלא כדי שהאור א"ס יוכל להאיר בכל האצילות צריך **שיתלבש** עצמותו תוך **החכמה**, ואחר התלבשותו בחכמה אז מתפשט בכל האצילות. ועל ידי **מלבוש זה** לבדו יכול כל האצילות לקבל מן הא"ס וזה סוד כולם בחכמה עשית... **שם בע"ג**: ... ואמנם כדי שתבין יותר דע כי הלא הכתוב אומר כולם בחכמה עשית, פירוש כי הלא באצילות **אור הא"ס מתלבש בחכמה** ועל ידה מאיר בכל האצילות ו**סוד החכמה זו** יתבאר לך ממה שהודעתך כי גבוה מעל גבוה שומר וכו' וכמה עולמות יש למעלה מאצילות ובאותו **החכמה שיש למעלה מאצילות** שם בתוכו מתלבש הא"ס ומאיר באצילות... ואמנם דע כי כשרצה המאציל להאיר באצילות נתלבש **בחכמה שלמעלה מהאצילות** ועל ידי החכמה המתלבש הוא בתוכה אז נכנס ומאיר בכתר וחכמה דאצילות... ע"ש באורך ובעיון. משמע מכאן שאור א"ס כדי להאיר באצילות מתלבש **בחכמה דא"ק**.

¹ כידוע שההשפעה מעולם לעולם ומפרצוף לפרצוף ע"י המלכות שלמעלה, והיא בחינת מלכות **אני** יורדת לעתיק להיעשות **אין** ראש לשועלים. יש ב' בחינות של ירידה **(א)** שהחכמה מאירה בכל האצילות. ואור א"ס מאיר בבריאה כולה ע"י התלבשותו גם בבינה, וכן ז"א ביצירה ונוק' בעשיה. **(ב)** אך יש ירידה נוספת שהיא בחינת מיעוט הירח שאז המלכות לבד היא היורדת בעתיק.

² **ע"ח א' דף ט"ז רע"ג**: ... שהחכמה דא"ק שהלבישה אור א"ס התלבשה גם **במלכות** ואז המלכות ירדה ונתלבשה בסוד ז"ס שלה ב"ס דעולם האצילות... ולא כמו שמשמע לכאורה **בשעה"ק דף צ' רע"ב** וכן **בע"ח ב' דף ק"ה ע"ב**: ... שכתוב שם שהחכמה בקעה. ע"ש.

שפע גדול מן הא"ס ומאור החכמה דא"ק, לשורשי חג"ת ונהי"ם דמ"ה וב"ן דעתיק, המושרשים ומאירים בז' תיקוני גולגלתא דא"א, ומשם יתפשט השפע לעצמות חג"ת נהי"ם דמ"ה וב"ן דעתיק המלובשים בפרצוף א"א¹.
להאיר ולהשפיע מן חסד דמ"ה וב"ן דעתיק לגולגלתא כתר דא"א, ומגבורה דמ"ה וב"ן דעתיק למוחא סתימאה חכמה דא"א, ומת"ת דמ"ה וב"ן דעתיק לבניה גרון דא"א.

נה"ש דף י"ב ע"ב.... אור א"ס הגנוז בכתר דא"ק, נתלבש בחכמה דא"ק, וירדה החכמה הנוכר ועברה דרך בינה זו"א דא"ק, וירדה ונתלבשה במלכות דא"ק, וירדה המלכות הנוכר עם החכמה ואור הא"ס מלובש בה, ושברה המסך שעל גבי האצילות בכוח אור החכמה וירדה ונתלבשה בכסא דאצילות שהם הכתב"ד והאיר בכל פרצופי האצילות... ע"ש.

וזה גם ענין שם עתיק מלשון נעתק שכן המלכות נעתקה וירדה למטה. עיין עוד פירוש יין הרקח על פתיחת אליהו על כתר עליון איהו כתר מלכות... ע"ש. ע"ח ב' דף פ"ט ע"ג.... בין כל ספירה וספירה. אמנם המלכות הבוקעת את המסך ונעשית שם בבריאה, עתיק של הבריאה. וזהו אני שהיא המלכות, נעשית אין שהוא כתר עתיק בעולם למטה ממנו. ועיין בית לחם יהודה קנ"ז ע"א ב':... ע"ש.

¹ מבו"ש דף כ"ב ע"ד.... ודע כי אע"פ שנתבאר בפ"ב סדר התלבשות ז"ת דעתיק ב"י"ס דא"א והאמת כי זהו עיקר התלבשותו העיקרי... ונחזור לענין כי הלא כאשר נכנסו רגלי העתיק תוך רישא דא"א וודאי שבתחילה האירו שם בראשו כל הז"ת כולם הארה בלבד, אמנם עיקר התלבשותו בגוף... אמנם עיקר התלבשותו ברישא דא"א אינו אלא בתרין תיקונין קדמאין כי הם ספירות גמורות דא"א והם כתר וחכמה דיליה אך שאר החמישה תיקונין אינו רק הארה בלבד כנ"ל והבן זה. ודע כי הארה זו היא כנודע כי החסד נקרא יומם יומא דכולהו שיש בו כללות כל הז"ת ולכן זה החסד דעתיק הנעלם גו גולגלתא נתפשטו ממנו ז' אורות אל הז' תיקוני גולגלתא הנזכר... ע"כ. ע"ש.

הנה יש שתי מערכות של ז"ת בחינת שורש ובחינת עצמות, השורש הוא בראש והעצמות בגופא, חסד וגבורה בגולגלתא ומוחא וכן הת"ת. אך הנהי"י בגוף. ומה שיש ז' תיקוני גולגלתא, הם הארה של החסד, ז"ת דחסד הנקרא יומא דכולהו, וכך כתב שער מאמ"ר דף מ"ט סע"ד וזהו הביאור מה שכתבנו לעיל כי שבעה תחתונות דעתיק מתלבשות בשבעה גולגלתא דא"א הכוונה היא על שבעה אורות של החסד דעתיק יומין הכולל שבעה ימים שנתפשטו בהם וזכור אל תשכח זה ואל תטעה במה שכתבנו לעיל... עכ"ל.

ע"ח שער א"א פרק ו' דף ס"ג ע"ד - ס"ד אע"א.... והרי ביארתי לך איך ז"ת דרדל"א הם גנוזים בא"א, בסוד ז' תיקוני גולגלתא הנוכר בריש ספרא דצניעותא, שהם ג"ט קע"ר פ"ח. א' גולגלתא ושם חסד. ב' טלא דבדולחא והוא מוחא ושם הגבורה. ג' קרומא דאוורא ושם הת"ת. ד' עמר נקא ושם נ"ה. ה' רעוא דרעוין והוא המצח ושם הוא היסוד. ו' אשגחא פקיאח והם ב' בחינות ירכים נ"ה כי עמר נקא סוד אודנין. (ר"ל אלו ב' ביעי שהם נ"ה) ואלו ב' ירכין סוד עינין. ז' ב' נוקבא דפרדשקי, חוטמא ושם המלכות....

ומתלת פרקין עילאין¹⁰ **דנה** דמ"ה וב"ן דעתיק, **לחג"ת** דמ"ה וב"ן דא"א, ומתלת פרקין אמצעיים דנה"י דמ"ה וב"ן דעתיק לנה"י (דמ"ה) וב"ן דא"א, וממלכות דמ"ה וב"ן דעתיק, **למלכות** דמ"ה וב"ן דא"א.

ושימשך **עוד** שפע גדול מהא"ס, ומאור החכמה דא"ק, לשורשי **נו"ה** דעתיק להאיר בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א, ו**ליסוד** דעתיק להאיר במצחא דא"א, ול**מלכות** דעתיק להאיר בחוטמא דא"א¹¹.

ומשם ימשך השפע ההוא דרך **חוטמא** דא"א, ומנוקבא **ימינא** דחוטמא ההוא ימשך השפע ההוא הנקרא **רוחא דחיי** למ"ה וב"ן דא"א, ויתמתקו כל הגבורות דז"א¹².

וגם מנוקבא **שמאלא** דחוטמא ההוא דא"א ימשך שפע גדול הנקרא **רוחא דחיי** דרך **זרוע שמאלי** דז"א¹³ ויתמתקו **דיני הזרועות**, ומשם יצא השפע ההוא **בגילוי** גמור **למלכות** דמ"ה וב"ן נוק' קדישא דז"א ויתבסמו ויתמתקו כל הגבורות והדינים דנוק' דז"א.

¹⁰ כאן זו ההלבשה העיקרית חסד וגבורה ות"ת בראש בכתר חכמה בינה, ונה"י, פרק עליון בחג"ת דא"א. ופרק אמצעי דנה"י דעתיק, בנה"י דא"א. הנה הפרקין התחתונים שנקראים דדי בהמה הם בחינת מלכות דעתיק. **מבו"ש דף כ"ב ע"א**.... **ומלכות דעתיק במלכות דא"א** כי צריך להעשות ממנה פרוץ שלם של הנוק'. לכן לקחה מידה א' שלימה ונמצא שנשאר שני פרקים תתאין בנ"ה דעתיק למטה מכל הנ"ה דא"א ונשאר מגולים. ונדע כי רגלי א"א מסתיימין בסוף עולם האצילות ו**נמצאו אותם תרין פרקין תתאין דנ"ה דעתיק בעולם הבריאה מגולים בלי לבוש ואלו נתחברו יחד ונתלבשו במלכות דא"א** ונעשו שם אליה ב' דדים בשני צדדיה... ע"ש.

¹¹ כאן ממשך שפע נוסף או המשך השפע הנ"ל, להאיר בנ"ה ויסוד ומלכות להאיר בשאר תיקוני דגולגלתא, וכאמור לעיל שהם הארת יומא דכולהו של החסד דעתיק.

¹² **אדרא רבה דף ק"ל ע"ב**.... חוטמא תאנא בחוטמא אשתמודע פרוצפא, ותא חזי מה בין עתיקא לזעיר אנפין דא מארי דחוטמא מחד נוקבא חיון ומחד נוקבא חיון דחיון האי חוטמא הוא פרדשקא דביה **נשיב רוחא דחיי לזעיר אנפין**, וקרינן ליה סליחה, והוא נחת רוח אתבסמותא דרוחא, דרוחא דנפיק מאיננון נוקבי, **חד רוחא נפיק לזעיר אנפין** לאתערא ליה בגינתא דעדן. וחד רוחא דחיי **דביה זמין לאתערא לזמנא לבריה דדוד למנדע חכמתא**. ומההוא נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה וזמין **לאשראה על מלכא משיחא**, דכתבי, " ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'... ע"ש. ולהבין ענין חוטם זה דא"א שהוא סוד ציור שם ס"ג כמבואר **בע"ח א' דף ס"ח ע"א**.... ואמנם פנימיות החוטם הוא ס"ג כי ה' ראשונה בנוקבא דפרדשקא בצד ימין כנז' באדר"ז והוא ה' על י' כסדר כל מ"ן ובצד שמאל היא ה' שניה, והוא"ו הוא כותל המפסקת. ואמנם יו"ד דס"ג נחלק כי י' פשוטה רוחא דגניז בנקב ימין לז"א, וי"ד דמילוי היו"ד רוחא דגניז בנקב שמאלי לנוקבא... ע"ש.

¹³ הנה לעיל באדרא ראינו שהרוחא היוצא מהנקב השמאלי יוצא לנוק'. וכאן הוסיף פרט במסלול של הרוחא לנוק' שעובר דרך **הזרוע** השמאלי ששם התפילין של יד דז"א שהם תפילין של ראש דנוק' ומתבסמין **דיני הזרוע** דז"א ראה **עולת תמיד דף י"ד אע"ב**.... ואמנם הטעם שאין אנו רוחצים הזרועות הוא במה שנתבאר באדרא נשא על חוטמא דז"א דאית ביה תרין נוקבין ושם נתבאר כי

ומפרק האמצעי דנצח דא"א הנקרא **רוחא קדמאה**, ימשך שפע גדול לחסד ונצח דז"א, ומפרק תחתון דנצח דא"א הנקרא **רוחא תניינא**, ימשך שפע גדול לת"ת ויסוד דז"א, ומפרק אמצעי דהוד דא"א שהוא ה**רוח השלישי** ימשך שפע גדול לגבורה והוד דז"א, ומהשלושה רוחות האמורים ימשך שפע ל**רוח הרביעי**, שהוא הפרק התחתון דהוד דא"א, לעורר אותו להאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוק' דז"א²⁷.

בחוטם דז"א שם מתקבצות כל הגבורות שבו ושני נקבי החוטם הם שתי אותיות ראשונות דמנצפ"ך (סתומות כזה ם) [שהיא מ"ם סתומה מימין ונו"ן הפוכה משמאל בנקב שני, ומן חוטם א"א נמשך רוחא דחיי אל ז"א, והנה אותו הנקב השני דחוטם דז"א הנרמז באות נ' הפוכה הוא מתפשט **בזרוע ז"א השמאלי** ששם בחינת המלכות בסוד תפילה של יד, ועל כן זרוע דז"א הוא סתום ואין בו פתח פתוח כמו בקו האמצעי שהוא הגוף, ועל כן הזרוע הוא צורת נ' פשוטה דמנצפ"ך, ולעתיד לבא ימשך גם כן רוחא דחיי מחוטמא דעתיקא קדישא **דרך הזרוע** של ז"א ואז יתבסמו דיני הזרועות וגבורותיו, ואז ימשך דרך שם ההוא רוחא דחיי אל המלכות שהיא תפילה דיד הניתנת בזרוע והיא הנקראת **מלכא משיחא** הנז' באדרא רבא. והנה **עתה בגלות** נמשך ההוא רוחא דחיי בזרוע דז"א ומשם נמשך אל המלכות שהיא תפילה של יד אמנם אינו אלא **בסיתום** כנ"ל כי אין בזרוע פתח פתוח כלל, **אבל לעתיד לבא במהרה בימינו ימשך בגילוי גמור**, ועל כן אין לנו עתה נטילת ידיים רק עד פרק הזרוע כי הזרוע עצמו אין בנו כח לבסמו ולמתקו עד לעתיד לבא. ע"כ. ע"ש. הנה כאן כתב אין לנו כח לבסמו והרש"ש זלה"ה סדר בתפילה מסלול למתק דיני הזרועות.

²⁷ **ע"ח ב' דף כ"ג ע"א**.... ונבאר ענין א"א הנעשה נשמה פנימית אל כל הבחינות הנ"ל ואיך מכחו נגדל הז"א לט"ס... והעניין כי הנה נת"ל כי **ב"פ עלאין דנ"ה דא"א** נשאר ליעלא בחזה דא"א בסוד דדים של חלב ושם נשאר תמיד לעולם, כי אין הדדים נעקרים ומתחדשים ותמיד קבועין הם. ואמנם מפרק אמצעי דנצח דא"א נעשה בז"א ב' בחינות והם **חסד ונצח** דז"א, ומפרק אמצעי דהוד נעשה לז"א **גבורה והוד**, ומפרק תחתון דנצח דא"א נעשה **ת"ת ויסוד** דז"א ומפרק תחתון דהוד דא"א נעשה **כל בנין המלכות** פרצוף שלם הנקראת נוקבא דז"א, נמצא כי גופא דז"א שהם ת"ת ויסוד שבו, הם **נצח דא"א**, ונוק', **בהוד** דא"א וזהו טעם שנזכר **בזוהר** על זו"ן בתפילה של חול **איהו בנצח ואיהי בהוד**. וזה שכתב **באדרא רבא דף ק"ל ע"ב** ג' רוחין דכלילן בגי', שהם ג' פרקין דנ"ה דא"א תרין מנצח, וחד מהוד. שמשם נתהוו ו"ק דז"א, ומפרק הדי' תחתון דהוד דא"א שהוא הרוח הדי' הכלול מכולם כמ"ש מארבע רוחות בואי הרוח, משם נתהווה למלכות. ולכן **בימי המשיח** שהוא המלכות, שמשם **מלך המשיח** יתעורר ההוא רוחא רביעאה. וממנו **שיגו ויבינו החכמה** כי אז **תתעלה אור הלבנה** כנודע. לכן ג"כ כשיתעורר רוח הדי' הזה **יבוא מלך המשיח**... ע"כ ע"ש.

הנה הרש"ש בתפילה, עשה המשכה זו ומסיים **וחננו מאתך חכמה ובינה ודעת**, משמע שסובר שיש אפשרות בשעת רצון, בחצות לילה שאנחנו מעלים לשכינא שהיא בעפר, ע"י המשכה מחוטמא השמאלי דרך הזרוע נוכל לזכות להבין החכמה, ולקרב ע"יז ביאת המשיח, בב"א.

וגם ימשך שפע גדול ממלכות דעתיק **המלוכשת** במלכות דא"א⁷, להאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוק' קדישא דז"א להשלים בנינה ותיקוניה.
והיה **אור הלבנה כאור החמה** וממנה ימשך שפע גדול ורב כח **למלא משיחא** ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'.
וחננו מאתך חכמה ובינה ודעת, וקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח ה' וגו' ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. ע"כ הקטע החסר בכל הסיפורים.

⁷ כאן ההלכה בעובי. ויש בחינת מלכות דא"א המלבישה מלכות דעתיק, ושני פרקין תתאין דנ"ה דעתיק נעשין בחינת דדי בהמה לנוק' דא"א. ונוק' דז"א היא גם מלבישה עליה. **כמ"ש במבו"ש דף כ"ב ע"א**: **ומלכות דעתיק במלכות דא"א** כי צריך להעשות ממנה פרצוף שלם של הנוק' לכן לקחה מידה א' שלימה ונמצא שנשארו שני פרקים תתאין בני"ה דעתיק למטה מכל הנ"ה דא"א ונשארו מגולים. ונודע כי רגלי א"א מסתיימין בסוף עולם האצילות ונמצאו אותם **תרין פרקין תתאין דנ"ה דעתיק בעולם הבריאה מגולים בלי לבוש ואלו נתחברו יחד ונתלבשו במלכות דא"א** ונעשו שם אליה ב' דדים בשני צדדיה... ע"ש.

והנה הרש"ש לימד אותנו שיש ג' המשכות לנוק' דז"א: א' מהחוטם וזו ההמשכה היא דרך זרועה שמאלי דז"א ויש שלב קודם. ב' למתק דיני הזרועות ושיתגלה השפע הזה בגילוי. ג' המשכה בעובי ממלכות דעתיק דרך מלכות דא"א למלכות דז"א, שממנה מלך המשיח וכל גילוי החכמה למשיח ולכולם. ולא ילמדו עוד איש את רעהו לדעת אותי כי כולם ידעו אותי למגדולם ועד קטנם, ועל ידי המשכה זו נקרב את ביאת המשיח בב"א.